

Θέμα 2ο: Σάββατο 19 / Κυριακή 20 Οκτωβρίου 2024

Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΑΛΙΕΙΑ (Λουκ. ε' 1-11)

Αγιογραφική Διήγηση

Τέσσερις ψαράδες έχουν ξανοίξει σε μια άκρη της γραφικής λίμνης της Γεννησαρέτ τα δίχτυα τους. Φύκια κι άλλων ειδών άχρηστα πράγματα που ρίχνονται στα νερά, υπάρχουν μπλεγμένα σ' αυτά. Μόνο ψάρι κανένα δεν υπάρχει, ούτε για δείγμα.

Οι ψαράδες: ο Σίμων – ο κατόπιν Πέτρος – κι ο αδελφός του Ανδρέας είναι βγαλμένοι από το ένα ψαροκάικο· από το άλλο ψαροκάικο είναι τα παιδιά του Ζεβεδαίου: ο Ιάκωβος κι ο Ιωάννης, που παλεύουν κι αυτοί συντροφικά για τον ίδιο σκοπό. Κατάκοποι είναι όλοι τους από της νύχτας το μόχθο και την αγρύπνια, αλλά κι από την αποτυχία, την αψαριά. Τα καΐκια στέκουν πλάι πλάι, ακίνητα εκεί στην ακρογιαλιά.

Καθώς η ώρα περνά, πλήθος λαού έχει εκεί καταφθάσει. Είχε διαδοθεί ότι είχε πρὸς τα εκεί κατευθυνθεί ο Κύριος. Τον περικύκλωσαν λοιπόν, κι ήθελαν να τους διδάξει. Αλλ' έτσι όπως τον πίεζαν ήταν αδύνατο να τον βλέπουν οι πολλοί και να τον ακούνε.

Γι' αυτό ο Ιησούς προχώρησε προς τα καΐκια. Μπήκε στο ψαροκάικο του Πέτρου και τον παρακάλεσε να το προχωρήσει πιο μέσα, για να μπορούν όλοι τους καθισμένοι στην παραλία να τον αντικρίσουν. Ο Πέτρος με εξαιρετική προθυμία έκανε αμέσως ό,τι του ζήτησε ο Κύριος και στάθηκε εκεί ν' ακούσει κι αυτός με σεβασμό τον Κύριο που δίδασκε.

Όταν τελείωσε ο Κύριος τη διδασκαλία Του, είπε στον Πέτρο:

–Φέρε το πλοίο σου στα βαθιά της λίμνης και ρίξτε τα δίχτυα για ψάρεμα.

Ο Πέτρος εντυπωσιάστηκε κι αυθόρμητα απάντησε:

–Διδάσκαλε, όλη τη νύχτα κοπιάσαμε και δεν πιάσαμε τίποτα! Όμως, αφού Εσύ το διατάξεις, με τέλεια πεποίθηση κι υπακοή στον λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ. «Επιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ρήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον».

Κι ο λόγος έγινε αμέσως πράξη...

Μα τι είναι τούτο που συμβαίνει στα δίχτυα; Άρχισαν να σπάνε. Δεν αντέχουν άλλο στο βάρος των ψαριῶν που ἔχουν μέσα τους κλείσει. Οι μισθωτοὶ βοηθοὶ του Πέτρου κι ο αδελφός του Ανδρέας δεν φτάνουν για να τα σηκώσουν. Αλλά και το καΐκι τους τόσα ψάρια δε θα τα χωρέσει. Γυρίζουν τότε πρὸς την ακρογιαλιά και κάνουν νοήματα στους γιους του Ζεβεδαίου να ῥθουν να τους βοηθήσουν.

Κι ἦρθαν εκείνοι γρήγορα. Κι ὅλοι μαζί ανέβασαν το δίχτυ. Και με το πλήθος των εκλεκτῶν ψαριῶν που ο Χριστὸς θαυματουργικά συγκέντρωσε σ' αυτό, γέμισαν και τα δύο καΐκια σε σημείο που να κινδυνεύουν να βουλιάξουν. «... καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά».

Ο Πέτρος και οι βοηθοὶ του καϊκιού του, καθώς αδειάζουν τον πλούσιο θησαυρὸ της θάλασσας, θαμπώνονται. Το ίδιο αισθάνονται κι ο Ιάκωβος με τον Ιωάννη που ἦταν συντάιροι του Πέτρου. «Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων...».

Αλλ' ο Πέτρος δεν αντέχει άλλο. Αισθάνεται μέσ' στην ψυχή του θαυμασμό, έκπληξη και βαθύ σεβασμό! Μπροστά στη Μεγαλειότητα του Κυρίου νιώθει τον εαυτό του τόσο μικρό, τόσο πολύ άμαρτωλό! Γι' αυτό πέφτει κάτω στα γόνατα του Ιησού και λέει με ευλάβεια:

–Βγες, Κύριε, από το πλοίο μου, γιατί είμαι άνθρωπος αμαρτωλός· είμαι ανάξιος να σε έχω στο πλοίο μου!

Όμως ο Κύριος τον ησυχάζει:

–Μη φοβάσαι, του λέει. Από τώρα που σε καλώ να γίνεις απόστολός μου, θα συνεχίσεις να ψαρεύεις και θα πιάνεις όχι ψάρια, αλλά ζωντανούς ανθρώπους και θα τους οδηγείς με το κήρυγμά σου στη σωτηρία και την αληθινή ζωή. «Μη φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν».

Τα λόγια αυτά του Κυρίου, τα τόσο πειστικά, μπήκαν βαθιά μέσ' στην καρδιά, τόσο του Πέτρου και του αδελφού του, όσο και στους δυο γιους του Ζεβεδαίου. Κι αμέσως ξανάφεραν τα πλοία στην ξηρά· τα παράτησαν όλα εκεί, χωρίς καθόλου να εκμεταλλευθούν τον θησαυρό των ψαριών που με του Κυρίου τη δύναμη είχε συναχθεί, και ακολούθησαν τον Χριστό. «ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ».

Θαμπώθηκε! Γέμισε από έκπληξη και δεν ήξερε τι να πει ο Πέτρος.

Μόνοι τους, οι πολύπειροι ψαράδες, είχαν όλη τη νύχτα ερευνησει τη λίμνη παντού. Κι ήξεραν όλα τα μυστικά της λίμνης και της ψαρικής τέχνης. Μα λες και τα ψάρια είχαν πετάξει από εκεί κι είχαν φύγει. Τέλεια η αποτυχία!

Όμως τώρα μαζί με τον Χριστό, στις μέρας την κάψα και τη λαμπράδα, το δίχτυ αρχίζει να σχίζεται από το βάρος των ψαριών. Πώς λοιπόν να μη γεμίσει από έκπληξη ο πεπειραμένος ψαράς κι οι σύντροφοί του; Το συμπέρασμα ήταν εκπληκτικό: το ψάρεμα χωρίς τον Χριστό βγήκε άκαρπο! Με άδεια δίχτυα. Το ψάρεμα με οδηγό τον Χριστό, ευλογία ανυπολόγιστη! Με γεμάτα τα δίχτυα.

Συζήτηση

Ό,τι και να έχουμε να κάνουμε στη ζωή μας παιδιά, οποιαδήποτε προσπάθεια πνευματική, χειρωνακτική, διανοητική, για να πετύχει πραγματικά, θέλει να γίνεται μαζί με τον Χριστό! Τι θα πει αυτό; Να γίνεται με υπακοή στο θέλημά Του. Σύμφωνα με το θέλημά Του. Τότε ο Θεός μας χαρίζει τον θείο Του φωτισμό και την ευλογία Του πλούσια! Κι όλα τότε γίνονται πιο εύκολα!

Ας αρχίζουμε κάθε εργασία μας με προσευχή. Να παρακαλούμε τον Κύριο να είναι πάντοτε μαζί μας! Να μας φωτίζει και να μας οδηγεί στη μελέτη των μαθημάτων μας αλλά και σε κάθε δυσκολία που συναντάμε στη ζωή μας.

Όπως και άλλη φορά είπαμε, ας φροντίζουμε ιδιαίτερα να μην παραλείπουμε και τον Εκκλησιασμό μας την ημέρα της Κυριακής. Ας αφήσουμε λίγο τον ύπνο μας και την ξεκούρασή μας, ας ξεκινήσουμε την εκδρομή με την οικογένειά μας λίγο αργότερα ώστε να μην χάσουμε τον εκκλησιασμό μας.

Πρώτο και κύριο καθήκον μας ας είναι η επικοινωνία μας με τον Κύριο. Η χάρη Του και η ευλογία Του θα μας χαρίζει τότε τον φωτισμό Του και θα οδηγεί σε σωστό δρόμο τη σκέψη μας.

Και τώρα μάλιστα που είναι ξεκίνησε η νέα μας σχολική χρονιά και κάνουμε μια καινούρια προσπάθεια με τη μελέτη και τα μαθήματά μας, να έχουμε μπροστά μας οδηγό τον Κύριο Ιησού Χριστό. Ας ξέρουμε ότι ο κόπος που θα κάνουμε με τον Χριστό βοηθό θα είναι πλούσια ευλογημένος. Και έτσι με την σταθερή πίστη στον Χριστό και την υπακοή μας στο θέλημά Του θα μπορέσουμε να αναδειχθούμε άνθρωποι χρήσιμοι στο περιβάλλον μας και στην κοινωνία. Κι ο Κύριος θα ευλογεί πλούσια τη ζωή, τα έργα και τις προσπάθειές μας.

Σύνθημα: Ο Κύριος ευλογεί πλούσια όσους υπακούουν στο θέλημά Του.

Παιχνίδι: Ένα παιδί είναι γυρισμένο με την πλάτη στα υπόλοιπα παιδιά. Τα υπόλοιπα παιδιά πετούν ένα μικρό μπαλάκι, το ένα στο άλλο. Το παιδί που είναι γυρισμένο χτυπάει τρεις φορές παλαμάκια και γυρνάει προς τα υπόλοιπα παιδιά. Μόλις χτυπήσει την τρίτη φορά, τα υπόλοιπα παιδιά βάζουν γρήγορα τα χέρια πίσω από την πλάτη τους. Το παιδί που εκείνη την ώρα έχει το μπαλάκι βάζει τα χέρια του πίσω κρατώντας και το μπαλάκι. Το πρώτο παιδί προσπαθεί να μαντέψει ποιος έχει το μπαλάκι. Αν το βρει κερδίζει και το παιχνίδι συνεχίζεται με άλλο παιδί.